

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL
VERSENYTANÁCS

✉ 1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

☎ 472-8864 ☏ Fax: 472-8860

Vj-186/2004/37.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a

Bayer AG (Németország),
Bayer Chemicals AG (Németország),
Lanxess Deutschland GmbH (Németország) és a
– **Ferro S.p.r.l.** (Belgium),

eljárás alá vontakkal szemben versenykorlátozó megállapodás és összehangolt magatartás miatt indult versenyfelügyeleti eljárásban - a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 73. § alapján meghozta az alábbi

határozatot

A versenytanács megállapítja, hogy a Bayer AG és a Ferro s.r.l. versenykorlátozó megállapodással felosztották egymás között a magyarországi benzil-butil-ftalát piacot, a többi eljárás alá vonttal szemben az eljárást megszünteti.

A versenytanács a jogsértésben való részvételért a Ferro s.r.l.-el szemben 8 millió Ft (azaz nyolcmillió Ft.) bírságot szab ki, melyet a határozat kézhezvételétől számított 30 napon belül köteles a GVH 10032000-01037557. számú bírságbevételi számlájára befizetni.

A határozat ellen annak kézhezvételétől számított 30 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címzett, de a Gazdasági Versenyhivatalnál előterjesztett keresetnek van helye.

Indokolás

I. Tényállás

Az eljárás tárgya

1. A Gazdasági Versenyhivatal 2004. december 6-án indított versenyfelügyeleti eljárást a Bayer, a Bayer Chemicals, a Lanxess és a Ferro ellen, mert a rendelkezésre álló információk szerint alaposan feltehető, hogy a nevezett vállalkozások az 1998 és 2002 közötti időszakban összehangolták a magyarországi benzil-butil-ftalát (rövidítve: BBF, illetve BBP) értékesítési tevékenységüket, hosszútávon egyenlően osztva fel egymás között a piacot. Ez a magatartás a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 11. § (1) bekezdésébe és a (2) bekezdésének d) pontjába ütközhet.

Az eljárás alá vont vállalkozások

2. A **Bayer AG** a frankfurti értéktőzsdén jegyzett multinacionális vállalat, amely 350 leányvállalatán keresztül a világ 150 országában van jelen. A konzernhez tartozó legfontosabb ágazatok: a Bayer CropScience (növényvédelem, vetőmag és biotechnológia), a Bayer HealthCare (farmakológia, diagnosztika, fogyasztóvédelem, biológiai termékek, állatorvosi termékek) és a Bayer MaterialScience (műanyagok). A konzernen belüli további ágazatok: a Bayer Business Services (információmenedzsment, emberi erőforrások, vállalati elszámolások), a Bayer Industry Services (ipari szolgáltatások) és a Bayer Technologies Services (technológiai szolgáltatások). 2003. évi nettó árbevétele: 28 567 Mrd. Euro. (Vj-186/2004/23.)
3. A **Bayer Chemicals** 2003. szeptember 30-án, a Bayer kémiai üzletága kiválásának hatályossá válásával kezdte meg működését. A vállalkozás a Bayer leányvállalataként annak kémiai üzletágáért – ideértve annak a BBP-vel kapcsolatos tevékenységéért - volt felelős. Tevékenysége nagy része – ideértve a BBP-vel összefüggő tevékenységét is- 2004. július 1-i hatállyal a Lanxess Deutschland GmbH-hoz került. Ezen időponttól a vállalkozás már nem folytat gazdasági tevékenységet.
4. A **Lanxess** nemzetközi vegyipari vállalat, amely a Bayer kémiai üzletágának túlnyomó részét, illetve polimer üzletágának egyharmadát vette át. A Bayer BBP-üzletága 2004. július 1-jétől tartozik a Lanxess Deutschland GmbH-hoz.
5. A **Ferro** polimer adalékanyagokat gyárt és forgalmaz. Az adalékanyagokat kenőanyagok, műanyagbevonók és hőszigetelők gyártásánál használják. A

- Ferro 2000. augusztus 18-ával lépett a benzil-butil-ftalát piacra a Solutia Europe S.A. ezen üzletágának megvásárlásával.

A benzil-butil-ftalát piaca

6. A benzil-butil-ftalát lágyító folyadék, amelyet műanyag felületbevonat készítésére használnak, elsődlegesen a PVC-gyártás során: túlnyomórészt padlóburkoló-anyagokhoz. A BBP-t emellett a poliszulfidos szigetelőanyagok, a tapéta, a ragasztó és a gumiabroncs előállításánál is alkalmazzák.
7. A BBP-t a PVC-hez keverik, majd ezt egy kemencében felmelegítik, melynek során a két komponens összeolvad. A BBP hozzáadásával a PVC-nyersanyagok gélesednek, így gyorsabban lehet feldolgozni őket. A BBP ezen kívül a terméket szennyasztívóvá teszi, ezért nincs szükség külön bevonat alkalmazására. A termék előnye, hogy más anyagokhoz képest jellemzően gyorsabban és alacsonyabb hőmérsékleten egyesül a PVC-vel.
8. A di-benzoátok és a di-izoheptilftalát is megfelelő gyorsasággal egyesülnek a PVC-vel, ráadásul míg előbbi termék a BBP-hez hasonló árfekvésű, utóbbi olcsóbb is annál.
9. A Ferro szerint a BBP 5-10 százalékos árnövekedése esetén a fogyasztók di-benzoát, di-izoheptilftalát, di-ocetil-ftalát és di-iso-notil-ftalát termékeket vásárolnak a BBP helyett. Ezek gyártói az Arkema, a BASF, az Exxon Mobil, a European OXO, az Oxeno, a Perstorp és a Velsicol.
10. A piacon az a tendencia figyelhető meg, hogy a legtöbb európai PVC-gyártó jelentős mértékben csökkentette a BBP felhasználásának arányát, vagy teljes mértékben elállt annak alkalmazásától. Így például a kartell magyar ágán érintett Grabofloor Kft. 2004 elején szintén di-benzoáttal helyettesítette a BBP-t, és a közelmúltban tért vissza annak használatához.
11. A Ferro szerint 2003-tól azért is esett a termék ára, mert egyrészt kitudódott, hogy hamarosan sor kerül a termék toxikus hatásúvá minősítésére, illetve a PVC padló felhasználását a laminált parketta kezdet visszaszorítani.

Az eljárás alá vontak közötti megállapodás

12. A Ferro nyilatkozata szerint a BBP-piac szereplői már hosszabb ideje folytattak tárgyalásokat eladásaiukkal illetően. Az európai piac akkori résztvevői a Bayer, az Enichem S.p.A. (a továbbiakban: Enichem) és a Monsanto Europe (a továbbiakban: Monsanto) voltak. Az Enichem BBP-üzletágát 1993-ban a Lonza vásárolta meg. A Monsanto BBP-tevékenysége pedig 1997-ben a Solutia Europe S.A.-hoz (a továbbiakban: Solutia), majd 2000-ben a Ferro-hoz került.

Piaci szereplők				
1993 előtt	1993	1997	2000-2004	2004
➤ Monsanto Europe	➤ Monsanto Europe	➤ Solutia Europe (korábbi Monsanto)	➤ Ferro (korábbi Solutia Europe),	➤ Ferro
➤ Bayer	➤ Bayer	➤ Bayer	➤ Bayer	➤ Lanxess (korábbi Bayer)
➤ Enichem S.p.A.	➤ Lonza (korábbi Enichem)	➤ Lonza (korábbi Enichem)	➤ Lonza (korábbi Enichem)	➤ Lonza (korábbi Enichem)

13. A Bayer, az Enichem és a Monsanto, majd jogutódjaik piaci részesedéseiket kívánták stabilizálni. A megállapodás az eljárás alá vont vállalkozások egybehangzó nyilatkozata szerint a magyar piacot is érintette. Ennek kezdő időpontja a Ferro szerint 1999 végére vagy 2000 elejére tehető, a Bayer szerint viszont az sem kizárt, hogy már 1998 közepén volt ilyen tárgyu megbeszélés.
14. A magyar piacra vonatkozóan a Bayer és a Solutia, majd 2000 augusztusától a Bayer és a Solutia BBP-üzletágát megvásárló Ferro között folytak megbeszélések.
15. A megállapodás a holding-társaságként működő Graboplast Padlógyártó Rt. irányítása alá tartozó Grabo Padló-, Tapéta-, Műbőr- és Nemszött Textilgyártó Kft. és a Grabofloor Padlógyártó Kft. (a továbbiakban együtt: Grabo-csoport) megrendeléseire vonatkozott. A Grabo Kft. járműipari padlóburkoló, objekt padlók, műbőr, asztalterítő, tapéta és nemszött textíliák gyártásával, a Grabofloor Kft. pedig lakossági padlóburkoló termékek előállításával foglalkozik.
16. A vállalkozások elismerték, hogy a Bayer és a Solutia, illetve a Ferro több megbeszélést folytattak a vizsgált időszakban: így a Bayer szerint 2000. május 17-én a franciaországi St. Germain en Laye-ben, 2000. november 7-8. között Brüsszelben, 2001. július 19-én a hollandiai Heerlen-ben, valamint 2002 májusában Düsseldorfban.
17. A Bayer szerint a két vállalkozás minden negyedévre vonatkozóan megegyezett abban, hogy melyikük fog a Grabo-csoport számára szállítani. Attól függően, hogy melyik vállalkozásnak volt kiosztva egy negyedév, az adott a Grabo-csoportnak magasabb árajánlatot. Állítása szerint azonban az árajánlataikban szereplő konkrét árat a vállalkozások nem közölték egymással: az ajánlataik elkészítésénél a versenytársnak „a piacon ismert, az előző negyedévre vonatkozó ajánlata volt irányadó, amely alá vagy fölé kellett az árat beállítani (attól függően, hogy a megrendelést a szóban forgó negyedévben meg akarta kapni, vagy nem). Állandóan működő biztonsági

- rendszer nem volt, mindkét fél abban bízott, hogy a másik tartja magát a megállapodáshoz.”
18. A Ferro szerint miután az egyik vállalkozás két vagy három negyedéven keresztül szállított a Grabo-csoportnak, a másik vállalkozás jelezte szállítási szándékát. „Egymás támogatása, azaz a Graboplast megrendelésének elosztása érdekében, a soron következő vállalkozás közölte, milyen áron kíván szállítani a Graboplast ... részére, hogy a másik vállalkozás magasabb árat alakítson ki.”
 19. A Bayer elismerte, hogy a megállapodást betartották.
 20. A Ferro előadása szerint „gyakran a Bayer-nak bejelentett árnál valójában valamivel alacsonyabb árat kínált Graboplast ... részére a megrendelés elnyerése érdekében”. Elismerte ugyanakkor, hogy a vállalkozások „egymást váltva szállítottak a Graboplast.... részére”, illetve a két vállalkozás „általában tartotta magát megállapodásukhoz”.... „miután az egyik vállalkozás két vagy három negyedéven keresztül szállított a Graboplast magyar vevőnek, tiszteletben tartotta a másik vállalkozás igényét a Graboplast részére történő szállításra vonatkozóan”.
 21. A Grabo-csoporttól bekért rendelési adatok szerint pedig voltak olyan negyedévek, amikor a kiállított számlák szerint mindkét vállalkozástól vásároltak. Ennek oka a Grabo-csoport szerint az volt, hogy voltak áthúzóó tételek.
 22. A Graboplast Rt. előadta, hogy a BBP-t a PVC- és a tapéta-gyártás során használják. A vállalkozás ajánlatkérése negyedéves rendszerű, és mivel az egyéb szállítási feltételek mindkét szállító esetében ismertek, ezért azok az árra és egy várható mennyiségre vonatkoznak. A két vállalkozás által gyártott BBP-termékek „lényegében azonos” tulajdonságúak. Az ajánlatokról való döntésben az játszott szerepet, hogy melyik vállalkozás adott jobb árajánlatot. Nyilatkozata szerint a Lonza árszintje magasabb volt, és „nem jelent valós alternatívát”.
 23. Míg a Ferro közvetlenül adott ajánlatot a Grabo-csoportnak, a Bayer esetében ez annak magyarországi leányvállalatán, a Bayer Hungária Kft.-n keresztül történt. A beszerzési feltételek „tárgyalásos alkufolyamatban” kerültek megállapításra. A beszerzett mennyiség a piaci igények és a receptúra függvényében változott.
 24. A vizsgált időszakban az eljárás alá vontak euró/kg árai 1998-2002. harmadik negyedéve között emelkedtek, majd 2003-tól jelentősen csökkentek
 25. A Bayer 2002 júniusában, egy belgiumi megbeszélésen kezdeményezte a megállapodás megszüntetését. A Bayer szerint „a megállapodás biztonsággal

- nem volt már érvényben a 2003. évre vonatkozóan. Valószínűleg nem volt már érvényben 2002. harmadik és negyedik negyedévében sem”. A Ferro előadása szerint „2002. év közepén” a Bayer „informálisan közölte, hogy minden különösebb ok nélkül szeretne véget vetni a megállapodásnak”. A Ferro „üdvözölte a megállapodás felbontását.” A Ferro állítása szerint a megállapodás megszüntetését, tehát előadása szerint 2002 közepét követően a megállapodás nem befolyásolta árajánlatait.
26. A vizsgálat beszerzett négy, a Bayer munkatársa által kézzel írott feljegyzés másolatát, melyek nyilatkozata szerint a Ferro-val való megbeszélésre készültek, azonban a versenytanács szerint érdemi bizonyító erővel nem rendelkeznek.

II. A vizsgálat álláspontja

27. A vizsgálat a felek- Bayer és a Ferro- által tett nyilatkozatok és irati bizonyítékok alapján megállapíthatónak tartotta, hogy a magyar piacra, közelebről a Grabo-csoportra vonatkozóan is versenykorlátozó megállapodás létezett a Bayer és a Solutia, majd a Bayer és a Ferro között.
28. A felek közötti megállapodás, vagy legalábbis összehangolt magatartás nemcsak korlátozta, hanem ki is zárta a teljes versenyt, tekintettel arra, hogy a Grabo-csoport kizárólag a Bayer-től és a Solutia-tól, illetve a Ferro-tól kért ajánlatot.
29. A megállapodás időtartama tekintetében a vizsgálat a Ferro nyilatkozatát tartotta megalapozottnak, így azt állapította meg, hogy a vizsgálat tárgyát képező jogsértés feltehetően 1999 végén kezdődött, és 2002 közepén fejeződött be.

III. A Versenytanács értékelése

A versenykorlátozó megállapodások tilalma

30. A Tpv. 11. § (1) bekezdése szerint tilos a vállalkozások közötti *megállapodás és összehangolt magatartás*, valamint a vállalkozások társadalmi szervezetének, a köztestületnek, az egyesülésnek és más hasonló szervezetnek a döntése (a továbbiakban együtt: megállapodás), amely a gazdasági verseny megakadályozását, korlátozását vagy torzítását célozza, vagy ilyen hatást fejthet, illetve fejt ki. A (2) bekezdés a) pontja szerinti e tilalom vonatkozik különösen *a vételi vagy az eladási árak, valamint az egyéb üzleti feltételek közvetlen vagy közvetett meghatározására*, d) pontja

– szerint a piac felosztására, az értékesítésből történő kizárásra, az értékesítési lehetőségek közötti választás korlátozására.

31. A megállapodás kategória kapcsán megállapítható, hogy versenyjogi szempontból nem akkor jön létre egy (a Tpv. 11. §-ába ütköző) megállapodás, ha azt a szerződő felek a polgári jogi vagy társasági jogi alapon érvényesen aláírják, hanem akkor, amikor a megállapodásban rögzítettek vonatkozóan a felek közötti akarategyezés megállapítható. A versenyjogi értelemben tiltott megállapodáshoz nem szükséges feltétel az, hogy az polgári jogi vagy társasági jogi értelemben érvényes legyen, illetve az sem, hogy az bármilyen írásbeli formát öltön. Szükséges és egyben elegendő feltétel, ha az érintett felek akarategyezése megállapítható vagy a felek megállapodásra utaló magatartást tanúsítanak.
32. Jelen esetben a megállapodás ténye, tartalma különösebb bizonyítást nem igényel, mivel az eljárás alá vontak egybehangzóan elismerték azt.

A versenykorlátozó megállapodás

33. A Bayer és a Solutia, illetve a Ferro a benzil-butil-ftalát értékesítése kapcsán folytatott egyeztetéseket.
34. A BBP-nek a tényállásban rögzítettek szerint létezik helyettesítő terméke. Elképzelhető, hogy részletes közgazdasági elemzéssel a akár BBP-nél szélesebb árupiacot is meg lehetne határozni, jelen eljárás céljára azonban ezt nem tartotta szükségesnek a versenytanács. Az egyes termékek közötti – pontosan meg nem határozott fokú, de ténylegesen is előforduló – helyettesíthetőségi lehetőséget a bírsághiszabás során, a jogsértés piaci hatásánál mérlegelte a versenytanács enyhítő körülményként.
35. Az eljárás alá vont vállalkozásokon kívül a Lonza gyártott a vizsgált időszakban BBP-t, amely vállalkozás azonban – az eljárás alá vontak nyilatkozata szerint – szintén érintett volt az összejátszásban, így az a versenyhatások vizsgálata során nem tekinthető független versenytársnak.
36. A vizsgált magatartással érintett földrajzi piac európai kiterjedésű, mivel a magyar vásárló európai szinten tevékenykedő vállalkozásoktól kért árajánlatokat. Ez nem változtat ugyanakkor azon, hogy jelen eljárás csupán a kartell Magyarország szempontjából releváns részét vizsgálja.
37. A Versenytanács szerint az eljárás alá vontak nyilatkozatai alapján megállapítható, hogy a Bayer AG és a Ferro:
 - a.) versenykorlátozó céllal felosztották egymás között a Grabo-csoport - mint egyedüli magyar vevő - felé értékesített benzil-butil-ftalát piacot,

- b.) ennek érdekében üzletileg érzékeny információkat cseréltek egymással.

38. Ahogyan azt a Versenytanács már több határozatában kifejtette a versenyszabályozás egyik alapvető célja az, hogy a piaci szereplők a saját döntéseiknek megfelelően szabadon és önállóan hozzák meg üzleti döntéseiket. Egy-egy döntés meghozatala kockázatokkal járhat, mivel az egyes piaci szereplők előtt számos, a piac működésére vonatkozó adat nem ismert. Egy olyan megállapodás, melynek célja, hogy a versenytársak közötti versenyt megszüntesse azáltal, hogy az aktuális keresletet minden esetben valamelyik versenytárs egyedül elégítse ki, nyilvánvalóan ellentétes a Tpvt. 11. §-ával.
39. A vállalkozások nyilatkozatai alapján megállapítható, hogy a felek célja az volt, hogy a megállapodás megkötésekor érvényesülő piaci részesedésüknek megfelelően részesedjenek a megrendelésekből. A bizonyítékok azt mutatják, hogy az eljárás alá vontak felosztották egymás között a magyarországi BBP piacot, és e magatartásuk a legsúlyosabb versenykorlátozások közé tartozik. A megállapodás végrehajtásához az is kellett, hogy legalábbis a negyedévekhez kötődő szállító váltás előtt tájékoztassák egymást áraikról, e nélkül nem lehetett kivitelezni a piac felosztását. A versenytanács álláspontja szerint az eljárás alá vontak magatartása a Tpvt. 11. §-ába, és annak (2) bekezdés a.), és d.) pontjaiba ütközik.
40. A versenykorlátozó hatás is tetten érhető, hiszen a versenytársak maguk is elismerték, hogy betartották a megállapodást, és ennek megfelelően a Grabo-csoport által megrendelt BBP-t nem az a vállalkozás szállította, mely kedvezőbb (ár, vagy egyéb) feltételeket biztosított a megrendelő számára, hanem az, aki a megállapodás szerint éppen soron következett. Mindez egyben az is jelenti, hogy megállapodás hatással volt a megrendelt termék árára, hiszen nem érvényesült a verseny nyomása.

A jogsértés időtartama és a felelősség kérdése

41. Mivel a jogsértés pontos kezdetét, sem pontos végét irati bizonyítékok nem támasztják alá, a versenytanács a felek nyilatkozataira tudott csak hagyatkozni. E szerint a releváns magyar piacot 1999. végétől 2002. július 1-ig érintette a versenykorlátozó megállapodás.
42. A Bayer magatartásáért a döntéshozó Bayer AG-t teszi felelőssé a versenytanács, az üzletágot utóbb átvevő Bayer Chemicals AG nem vett részt a kartell létrehozásában. A Lanxess-t a versenytanács nem marasztalta, hiszen az üzletág megvételekor a kartelltevékenység már nem folyt.
43. Ami a másik résztvevői oldalt illeti, a versenytanács csak az eljárás alá vont Ferro-t tudta marasztalni. A Solutia – amely egyébként nem szerepel eljárás

- alá vontként - néhány hónapig volt részese a kartellnek, annak BBP-üzletágát, és ezzel együtt a kartell részvételt a Ferro 2000. augusztusában átvette. A Solutia valószínűsíthető jogsértéséért azonban – egyezően a közösségi jogi gyakorlattal - nem tartotta felelősnek az üzletágát átvévő Ferro-t, mivel az üzletág eladója továbbra is létező (és így önállóan eljárás alá vonható) vállalkozás maradt.

IV. Szankciók

44. A Tpv. 78. § szerint az eljáró versenytanács bírságot szabhat ki a Tpv. megsértőivel szemben. Jelen eljárásban a kiszabandó bírság összegét a GVH, illetve a Versenytanács elnöke által a bírság összegének megállapításáról szóló 2/2003. sz. Közleményben foglalt, a Tpv. 78. §-a alapján kialakított szempontrendszer segítségével határozta meg, figyelembe véve az engedékenységi politikáról szóló 2003/3. számú Közleményt.
45. A bírság alapösszegének meghatározása során a Versenytanács a jogsértéssel érintett piacon elért bevételt, azaz a Grabo csoportnak a jogsértés időtartama alatt szállított BBP forintra átszámított euró értékét tekintette releváns forgalomnak. A versenytanács megfelelőbbnek tartotta ezt a megoldást a közleményben szereplő megoldásnál. Amennyiben ugyanis egy eljárásban rendelkezésre áll a (adott év adott hónapjától-hónapjáig módon lehatárolható) jogsértéssel érintett piacon realizált árbevétel, úgy a jogsértéssel érintett – jelen esetben hónapokban kifejezhető – időszak folyamán elért forgalom a méltányos viszonyítási alap.
46. A *jogsérelem súlyával*, ezen belül a verseny veszélyeztetettségével kapcsolatban a Versenytanács álláspontja szerint megállapítható, hogy az eljárás alá vontak megállapodása piacfelosztásra és szükségszerűen áraiik egyeztetésére irányult, így az érintett vállalkozások magatartása kőkemény versenykorlátozásnak minősül (25 pont).
47. A megvalósult *jogsértés piaci hatásával* kapcsolatban a Versenytanács megállapítja, hogy a jogsértésben részt vett vállalkozások az egyetlen magyar megrendelő, a Graboplast csoport rendeléseit teljes egészében lefedte. A vevőnek a vizsgált időszakban ugyanakkor volt lehetősége a BBP-t más termékkel helyettesíteni, módjában állt „elfordulni” a kartellben részes vállalkozásoktól. Figyelembe vette a versenytanács az is, hogy a közbelső termék kapcsán megvalósult versenykorlátozás a késztermék piacokon is közvetve érezte a hatását (összesen 15 pont).
48. *Az eljárás alá vont jogsértéshez való viszonyulása* tekintetében a Versenytanács az alábbiakat állapította meg:
a.) A felek nyilatkozata alapján egyiküknek sem volt kiemelkedő vezető szerepe a megállapodás létrejöttében, ugyanakkor mindketten – szükségszerűen – egyfajta aktivitást mutattak a megállapodás megszületésében (5 pont).

- - b.) Tevőleges jóvátétel nem volt megállapítható;
 - c.) Felróhatóan, az esetleges versenyjogba ütközés veszélyének tudatában fejtette ki a jogsértő magatartását (10 pont);
- 49. A fenti szempontok alapján meghatározásra kerülő összpontszámok a Ferro esetében a releváns forgalom ezrelékében adták meg a bírság alapösszegét (kb. 12.5 millió Ft.).
- 50. Az engedékenységi közlemény 12. pontja értelmében a kartell megállapodásban résztvevő vállalkozással szemben kiszabható bírság teljes összegét a GVH elengedi, ha a GVH számára nem ismert kartellról elsőként szolgáltat olyan információkat és bizonyítékokat, amelyek alapján a vizsgálat megindítható. További feltétel - a 15. pont szerint -, hogy
 - a) nem végzett olyan tevékenységet, amellyel más vállalkozásokat a jogsértésben való részvételre és a kartell megállapodás működtetésére kényszerített,
 - b) az eljárás során teljes körűen és folyamatosan együttműködött a GVH-val, valamennyi birtokában lévő bizonyítékot és információt átadott, azok valóságtartalmát nem változtatta meg, és
 - c) a kartellbeli tevékenységét a bizonyítékok átadását követően megszüntette a GVH-val megállapodott időpontig
- 51. A versenytanács szerint a Bayer teljesítette a bírság teljes elengedésének feltételeit, ezért vele szemben eltekintett a bírság kiszabásától.
- 52. A közlemény 13. pontja értelmében a másodikként engedékenységi kérelmet előterjesztővel szemben a versenytanács a bírság mértékét csökkenti, ha a vállalkozás olyan bizonyítékot szolgáltat a GVH részére, amely egyértelműen többletértékű a már a GVH birtokában lévő bizonyítékokhoz képest. A többletérték ebben a vonatkozásban olyan bizonyítékot jelent, amelynek segítségével a tényállás feltárása teljesebb, alaposabb, minőségében mélyebb lehet, illetve a már rendelkezésre álló bizonyítékhoz képest kiegészítő bizonyítékul szolgál. A gyakorlatban alapvetően az írásos, bizonyító erejű dokumentumok, különösen a teljes bizonyító erejű okiratok, átadása eredményezheti a bírságösszeg csökkentését.
- 53. A versenytanács álláspontja szerint a Ferro esetében a bírság jelentős csökkentésének volt helye. Ugyan nem adott át a GVH-nak - a főszabályként elvárt - olyan irati természetű bizonyítékot, amellyel teljesebbé tette volna a tényállás feltárását, viszont egyrészt illet a Bayer AG sem tudott szolgáltatni, másrészt a jogsértést elismerő, a részletekre is kiterjedő nyilatkozata hiányában meglehetősen kétséges, hogy sikerrel lehetett volna-e a kartellt bizonyítani. Mindezekre tekintettel a versenytanács 8 millió forintra csökkentette a bírság összegét.
- 54. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83. § biztosítja.

—

Budapest, 2005. november 29.